

Kázání: 110. Kde se dá najít Bůh

*Nablízku je těm, kdo jsou zkrúšeni v srdci, kdo trpí a umírají.
Pána Boha lze v posledních týdnech najít na Ukrajině.*

Kázání

Kázání

Kde se dá najít Bůh

čtení: Izajáš 55, 1 - 9

1 „Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko!

2 Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem!

3 Nakloňte ucho a pojdte ke mně, slyšte a budete živi! Uzavřu s vámi smlouvu věčnou, obnovím milosrdenství věrně Davidovi prokázaná.“

4 „Hle, dal jsem ho za svědka národům, národům za vévodu a zákonodárce.

5 Hle, povoláš pronárod, který neznáš, pronárod, který tě nezná, přiběhne k tobě kvůli Hospodinu, tvému Bohu, za Svatým Izraele, který tě oslavil.“

6 Dotazujte se na Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko.

7 Svévolník ať opustí svou cestu, muž propadlý ničemnostem svoje úmysly; nechť se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouští mnoho.

8 „Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův.

9 Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.

Sestry a bratři,

jedno židovské přísloví říká „lidé plánují, Bůh se směje“.

Určitě se Hospodin musel dost nasmát zejména v době socialismu, kdy bylo plánované hospodářství. Nám tenkrát bývalo spíš k pláči, protože v obchodech pořád něco chybělo, ať už to byla auta nebo obyčejný hajzlpapír.

Tahle doba je našťěstí dávno pryč, dneska ekonomiku řídí neviditelná ruka trhu, a i když tu a tam sáhne vedle, jde jí to přece jenom lépe než komunistické byrokracii.

Neznamená to ovšem, že se dneska neplánuje. Bez vizí a vytyčených cílů se jakákoliv společnost těžko obejde.

Před nedávnem jsme například my, evropští národové, přijali cíl zbavit se v dohledné době závislosti na fosilních palivech a postupně dospět do stavu uhlíkové neutrality.

Jenže vinou ruské invaze na Ukrajinu se nyní jeví leccos jinak. Abychom se zbavili závislosti na ruské ropě a plynu, nejspíš budeme muset vzít uhlí po nějaký čas ještě na milost.

Nevím, jestli se našim původním plánům teď Pán Bůh směje, myslím, že ne. Určitě mu stejně jako nám záleží na tom, aby Země a s ní všechno živé nepropadla klimatické zkáze.

Směje se spíš našim soukromým plánům. A že si jich za život vyrobíme víc než dost! Tím nechci říct, že je na našich osobních plánech a vizích něco a priori špatného. Naopak. Čím je člověk cílevědomější, tím spíše si musí své cíle před-stavovat, neboli stavět si je před sebe.

Nejsme ovšem děti, abychom se domnívali, že se každý takový cíl splní. Jenže občas to dá přeci jenom fušku se s nesplněným plánem smířit. Tak to ale v životě chodí, někdy jsme dole, někdy nahoře, jak zpívali Werich s Voskovcem.

Smíření se s tím, co se nám děje, je důležitější, než si myslíme. I zdánlivě obyčejný život může být totiž smysluplný a šťastný. Záleží na nás samotných, na tom, jak k životu přistupujeme. Jestli ho bereme jako velký dar, příležitost k objevování krás tohoto světa a navazování přátelských vztahů, nebo jako zápasnický ring, kde jde o to, kdo z koho.

Umět se smířit s tím, jak to je, na druhé straně ovšem neznamena, že na všechny sny, vize a vytyčené cíle rezignujeme - ve stylu mouchy sežerte si mě. Jen je třeba brát v úvahu, že na to, abychom na 100% plnili vlastní plány, nikdo z lidí nemáme. Nejsme bozi.

To takový Pán Bůh je na tom jinak. Má pro svět jednu velkou vizi, jeden velký plán, a usilovně pracuje, aby se uskutečnil.

O co jedná? Předsevzal si, že svůj svět - s lidmi posedlými touhou po moci, slávě a bohatství, kterých často nelze dosáhnout bez násilí, bomb a potoků krve - zachrání.

Předsevzal si, že lidé nakonec ty své meče a kanóny přetaví v radlice a srpy a že v posledu se národy shodnou na Božích principech jako je spravedlnost a milosrdenství.

„Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát,“ říká poeticky prorok Izajáš.

Zatím to tak nevypadá, stačí se podívat na zprávy o Ukrajině, statečně se bránící nenažrané šelmě z východu.

Navzdory tomu, že to tak nevypadá, a zatím ještě nikdy nevypadalo, Bůh hledá lidi, kteří jeho vizi uvěří. Autor novozákonního listu Židům tuhle víru vyjádřil trefně slovy:

„Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme (že se Boží vize pokojného a harmonického světa nakonec stane realitou). Věřit Bohu znamená být si jistý tím, co ještě nevidíme (11,1).“

Podstatné je, že Bůh si své plány se světem netvoří jen tak sám pro sebe. Opravdu to není někdo, jako bývali plánovači v době socialismu, kteří od stolu určovali, co se má vyrábět a co nakupovat v obchodech. Nedělá si někde v klidu nebeské kanceláře excelové tabulky, kde by si odškrtoval splněné cíle x-té pětiletky.

Bůh k plnění svých cílů totiž potřebuje nás lidi, konkrétní lidi, kteří mají své vlastní vize, cíle a plány. Potřebuje lidi, co uvěří, že Boží záměry jsou přece jen důležitější, lidi, co se chtějí zapojit.

„Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost, všechno, co jinak potřebujete k životu, vám bude přidáno,“ hlásá Ježíš v kázání na hoře. Boží království je jeho šifra pro zmíněný Boží plán pokojného a harmonického světa.

Bůh shání lidi, kteří jeho vizi uvěří a do velkého projektu záchrany světa se zapojí. Jak se to dělá?

Pro lepší porozumění se podívejme do dnešního čtení z knihy proroka Izajáše.

„Haló!“ volá Hospodin v podání proroka, „kdo má žízeň, pojď se honem napít. Všechno je u mě zadarmo, také víno, mléko a vůbec všechny možné dobroty, které jste vždycky chtěli mít na stole. Nemusíte za nic platit! Proč také utrácet peníze za všelijaké náhražky, co vás stejně nenasytí?“

Jedná se samozřejmě o poetické výrazivo, Izajáš byl totiž vedle profese proroka také básník a zejména se zajímal o politiku. Zpozoroval, že jsou lidé ve společnosti poněkud frustrovaní. Vrátili se sice po dlouhých desetiletích z babylonského zajetí, ale představovali si to poněkud jinak.

Mysleli si, že všechno bude jako dřív, že budou mít zase svého krále, jako býval v dávných dobách král David, že se stanou zase slavným národem a podmaní si své sousedy. Měli za to, že na to mají vlastně nárok, protože Bůh to přece kdysi Davidovi slíbil.

Izajáš to ale viděl jinak. Považoval všechny snahy být zase mocným národem, který ovládá druhé, za jistý druh svévole a ničemnosti.

Je to stejný druh svévole a ničemnosti, který dnes můžeme v přímém přenosu vidět v počínání velké části ruského národa. Židé v Izajášově době byli ovšem jen nepatrným nárůdkem na okraji perské říše, neměli jaderné zbraně, tanky ani kulometry, zůstala jim proto jen nespokojenost a neukojené mocenské ambice. Jenže ani tak tahle společenská nálada nevěstí do budoucna nic dobrého.

Prorok se poeticky ptá, proč vlastně tihle frustrovaní nespokojenci vkládají tolik energie a prostředků do něčeho, co je nechutné, co není k jídlu, co nenasytí. Proč se raději nestaví v Božím supermarketu, kde jsou k mání ty nejlepší pokrmy a pití, a navíc docela zadarmo.

„Nakloňte ucho a pojdte ke mně, slyšte a budete živi!“ pokračuje Izajáš a vysvětluje tak, co měl oním vybraným jídlem a pitím, co se dává zadarmo, na mysli.

Je třeba vzdát se nenávisti a touze po moci, oněch nechutností, které vedou k nevolnosti, je třeba odložit vlastní bláhové plány a věnovat sluch tomu, co plánuje Bůh.

„Dotazujte se Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko!“

Proč byl Pán Bůh zrovna tenkrát lidem blízko a dal se najít? No protože, jak píše na jiném místě žalmista:

„Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkušeni v srdci (34,19)“.

Izajášovi spoluobčané měli šanci, která je v dějinách vždycky velkou příležitostí k pozitivní změně. Byli zkušeni a frustrovaní, jejich plány a vize se vytratily, jako národ nic neznamenal, byli prostě tak nějak na dně.

Na první pohled neradostná situace, na druhý pohled ovšem ideální stav, protože právě v takové situaci bývá Bůh nejbliž. Když je dobře a všechno klapě, když je člověk nebo národ bohatý, mocný a slavný, pak obvykle není Hospodin k nalezení.

A Izajáš volá: „Takže lidi, honem, zanechte svých falešných představ a mindráků, hledejte Hospodina a napněte své uši, pro co vás chce získat! Zapomeňte na své pomatené plány, na sny o vlastní velikosti, na pomstu, na ovládání druhých. Vraťte se k Hospodinu, určitě vám všechno odpustí, na rozdíl od vás je nekonečně milosrdný.“

Jde o hodně. Nejen o to zřeknout se svých sobeckých plánů, ale také o to přijmout za svou onu velkou Boží vizi o záchraně světa, kdy se překují kanóny na pluhy a kdy bude vlk přebývat s beránkem.

Škoda, kdyby se Rusko s tímhle Božím plánem bývalo ztotožnilo, nemuselo by dojít k současným válečným hrůzám.

Jenže dnes už je Boží nabídka zdarma pasé. Hospodin se odmlčel a vzdálil, v ovzduší pomsty a

vyhrocené nenávisti není dostupný. Nablízku je naopak těm, kdo jsou zkrušeni v srdci, kdo trpí a umírají. Pána Boha lze v posledních týdnech najít na Ukrajině.

Úkolem nás, co žijeme jen kousek dál na západ, je věřit, spolehnout se na to, v co doufáme, a sice že Boží plán pokojného a harmonického světa se jednou naplní. Do té doby nezbývá, než Pánu Bohu dobře naslouchat a také dělat všechno pro to, aby se tahle vize stávala realitou už dnes.

PeČ

SPCH 20. 3. 2022

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)